

عقل و عشق در رساله عقل سرخ شیخ شهاب الدین سهروردی

کبری رحیمی، سعدالله رحیمی

کارشناس ارشد مطالعات زنان، دانشگاه آزاد بافت c۷۴۲۲۶۲۳@yahoo.com

دانشجوی دکتری، دانشگاه آزاد کرمان Sadi.rahimi۷۷@gmail.com

چکیده

در اندیشه صاحبان تفکر هدایت انسانی، سهروردی عارفی اشراقی است که در مکتب عارفان جایگاه بزرگی دارد. وی انتخاب راه و مشخص کردن مسیر رهایی انسان از عوامل بازدارنده و دامنگیر را با هدایت مرشد و خرد برتر لازم می داند. نیز، عشق و خرد را توأمان در رسیدن به کمال مطلوب دو بال برای سالک و رونده راه ذکر می کند. اگر عشق در پرواز یکه تازی می کند، خرد او را هادی است؛ و اگر خرد راهگشاست، عشق تپش دهنده و هیجان انگیز می شود. عارفان نظری و عملی هر دو، عشق و خرد را لازمه راه پیشروی می دانند؛ و هدف شناخت آینده های راه سلوک، و عبور از موانع است که به یاری خرد برتر انجام می شود و به نتیجه آموزه های عارفان اشاره دارند. نتیجه این که زدودن غبار خودخواهی و فرصت طلبی و عبور از حب و مال دنیوی، و خور و خواب، نماد رستگاری و نجات انسان از ماندن در دنیای مادی است. در این راستا سهروردی عقل فعال و عشق جوشان را راهنمای سالکان در سیر حرکت روح از مبدا تا بازگشت به جایگاه اصلی خود، مهم می داند.

کلید واژه ها: سهروردی، عقل، عشق، رساله عقل سرخ